

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578, e-mail: cncd@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 85
din 13.02.2008**

Dosar nr.: 606/2007

Petiția nr.: 11882/10.10.2007

Petent: Liga pentru Promovarea și Apărarea Drepturilor Persoanelor cu Handicap din România

Obiect: stabilirea prin lege în mod diferit a cuantumului indemnizațiilor lunare pentru creșterea copilului cu handicap sau copilului normal născut de o femeie cu handicap.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. Liga pentru Promovarea și Apărarea Drepturilor Persoanelor cu Handicap din România, cu sediul în București, Șos. Dudești-Pantelimon, nr. 1-3, Sector 3.

I.2. Numele, domiciliul sau sediul reclamatului

I.1.2. Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, cu sediul în Dem. I. Dobrescu 28, Sector 1, București.

II. Obiectul sesizării

2.1. Petenta sesizează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării cu privire la situația generată de prevederile legale ale O.U.G. nr. 14 din 2007 prin care se modifică Legea nr. 448/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, conform art.12 pct. 3 și 4 prin care se încalcă principiul egalității de șanse pentru toți în speță pentru indemnizația lunară pentru creșterea copilului cu handicap sau copilului normal născut de o femeie cu handicap.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petenta arată că în mod normal, conform O.U.G. nr. 145/2005 cu modificările și completările ulterioare indemnizația este de 6.000.000 lei pe lună pentru creșterea copilului plus alocația de 2.000.000 lei. Prin excepție de la lege pentru capitolul persoane cu handicap sumele sunt mult mai mici diferențiate pe vârstă de la 0 la 7 ani și în cuantum mult mai mic, respectiv 300 lei, 450 lei, 150 lei în condițiile în care Constituția României generează principiul protecției speciale.

IV. Procedura de citare

4.1. Urmare petiției înregistrate cu nr. 11882 din 10.10.2007, respectiv cu nr. 12.067 din 15.10.2007, prin adresa cu nr. 13340 din 25.10.2007, Colegiul Director a solicitat punctul de vedere cu privire la obiectul petiției, Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse. Întrucât nu s-a remis un punct de vedere, Colegiul Director a revenit cu solicitare prin adresa cu nr. 15312 din 13.11.2007. Prin adresa cu nr. 18288 din 06.12.2007 Ministerul Muncii a remis Colegiului Director punctul de vedere solicitat.

4.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

4.3. Prin adresa cu nr.1304 din 16.01.2008 a fost citată petenta, Liga pentru Promovarea și Apărarea Drepturilor Persoanelor cu Handicap din România. Prin adresa nr. 1303 din 16.01.2008 a fost citat Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, prin reprezentant, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 05.02.2008. Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctele de vedere precum și orice mijloace de probe referitor la obiectul petiției respectiv al susținerilor.

4.4. La termenul din data de 05.02.2008, părțile nu s-au prezentat dar au fost comunicate punctele de vedere în scris, înregistrate cu nr. 2053 din 31.01.2008 (petenta), respectiv cu nr. 2333 din 06.02.2008 (Ministerul Muncii).

V. Susținerile părților

Susținerile petentei

5.1.1. Prin adresa cu nr. 2053 din 31.01.2008 petenta arată că asistăm la o vadită discriminare din partea oamenilor politici față de domeniul dizabilității, în principal față de copilul și femeia cu handicap, în ceea ce privește acordarea indemnizației pentru creșterea copilului, deoarece cuantumul indemnizației este sub cel acordat de Guvern copiilor sănătoși și anume 600 ron lunar și o alocație de 200 ron lunar până la vârsta de 2 ani pentru copilul sănătos.

5.1.2. Copilul cu handicap prin natura dizabilității sale și conform Constituției și Declarației Universale a Drepturilor Omului are nevoie de protecție specială pentru asigurarea egalității de șanse.

5.1.3. Femeia cu handicap care naște un copil sănătos sau, într-un procent foarte mic, un copil cu dizabilitate are ca venit în principal doar indemnizația acordată prin Legea nr. 448/2006 majorată modic prin H.G. nr. 10/2008. Aici rezidă discriminarea și indiferența guvernanților față de cuantumul indemnizației stabilit pentru copilul cu handicap care este sub nivelul indemnizației acordate pentru creșterea copiilor teferi din România.

5.1.4. În loc să acorde o sumă egală sau puțin mai mare, prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 14/2007 pentru modificarea și completarea Legii nr. 148/2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, respectiv art. 12 din Legea nr. 448/2006, republicată pe 3 ianuarie 2008, suma stabilită ca indemnizație pe diferite categorii până la 3 respectiv 7 ani este mult diminuată în condițiile în care copilul în această situație specială are nevoie de protecție specială.

5.1.5. Se impune o amendare a prevederilor legale în materie în sensul asigurării unei sume similare sau puțin mai mare ca indemnizație pentru creșterea copilului cu handicap sau a copilului născut de o femeie cu handicap, pentru a i se asigura normalitatea și demnitatea în condițiile în care numărul acestora este mic, respectiv 6500 conform Ministerului Muncii.

Sușinerile Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse

5.3.1. Prin adresa înregistrată cu nr. 2333 din 06.02.2008 Ministerul Muncii arată că prin O.U.G. nr. 14/2007 au fost modificate și completate unele prevederi ale legii nr. 448/2006 în vederea îmbunătățirii măsurilor de protecție specială destinată persoanelor cu handicap. Una din principalele modificări se referă la drepturile care se acordă familiilor care au copii cu handicap în întreținere, respectiv părinților cu handicap care au copii în întreținere.

5.3.2. Textul inițial cuprins în art. 12 conținea unele reglementări care făceau imposibilă aplicarea efectivă a acestora. Prin O.U.G. nr. 14/2007 drepturile menționate la art. 12 au fost detaliate și au fost cuprinse mai multe categorii de beneficiari. Astfel, familiile care au copii cu handicap în întreținere sau persoanele cu handicap care au copii în întreținere beneficiază de următoarele drepturi:

- concediu și indemnizație pentru creșterea copilului cu handicap, sau după caz, stimulent lunar, până la împlinirea de către acesta a vârstei de 3 ani, în condițiile prevăzute de O.U.G. nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările și completările ulterioare.

- concediu și o indemnizație pentru creșterea copilului cu handicap în cuantum de 450 lei pentru copilul cu handicap cu vârstă cuprinsă între 3 și 7 ani

- indemnizație lunară pentru creșterea copilului cu handicap, în cuantum de 450 lei, acordată persoanei cu handicap care nu realizează alte venituri în afara

celor prevăzute la art. 58 alin.4 lit.a până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.

- indemnizație lunară pentru creșterea copilului cu handicap, în cuantum de 300 lei, acordată persoanei care nu îndeplinește condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani, iar pentru copilul cu vârsta cuprinsă între 3 și 7 ani un ajutor lunar în cuantum de 150 lei;

5.3.3. Prin legea nr. 275/2007 pentru aprobarea O.U.G. nr.14/2007 s-a revenit asupra dispozițiilor alin.4 al art. 12 din Legea nr. 448/2006, restricționarea calității de asistent personal fiind lăsată numai pentru părintele care a solicitat și căruia i se acordă unul din drepturile de indemnizație sau ajutor prevăzute la art. 12. În acest context legal, celălalt părinte poate fi numit asistent personal al copilului cu handicap grav sau poate beneficia de indemnizația acordată pentru înlocuirea asistentului personal.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1. **În fapt**, Colegiul Director, reține că, petenta arată că în conformitate cu O.U.G. nr. 145/2005 cu modificările și completările ulterioare indemnizația pentru creșterea copilului este de 600 ron pe lună plus alocația de 200 ron. Prin excepție de la lege, pentru capitolul persoane cu handicap sumele sunt mult mai mici, diferențiate pe vârsta de la 0 la 7 ani și în cuantum mult mai mic, respectiv 300 lei, 450 lei, 150 lei în condițiile în care Constituția României generează principiul protecției speciale.

7.1. **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă „**trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.2. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv**. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia

Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 oara.91)

7.3. Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.4. Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoge sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

7.5. Având în vedere aspectele de mai sus precum și petiția dată, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența art.2 alin.1 al O.G. nr.137/2000, republicată.

7.6. Colegiul Director, raportat la obiectul sesizărilor analizează în ce măsură obiectul acestora este de natură să cadă sub incidența art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, sub aspectul scopului sau efectului creat, care a dat naștere sau nu, unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire, preferință, și care circumstanțiat la situația petentei (petentului)/petenților (petentelor), ipso facto, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

7.7. Având în vedere aspectele de mai sus, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării nu analizează modul de stabilire sui generis, prin lege a unor drepturi în favoarea unor categorii de persoane în mod diferit față de alte categorii ori nereglementarea de legiuitor a unor aspecte care

țin de statutul unei categorii de persoane. Din acest punct de vedere, examinarea soluțiilor legislative per se, alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

7.8. În acest sens, raportându-ne la plângerea dedusă soluționării, Colegiul Director reține deciziile Curții Constituționale prin care s-a statuat că **principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite.** (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că **principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite.** De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) **Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție.** (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

7.9. Raportandu-ne la obiectul sesizării, Colegiul Director observă că, în speță, **Comitetul pentru Drepturile Omului** din cadrul Organizației Națiunilor Unite, mecanismul de monitorizare al Pactului internațional privind drepturile civile și politice în Comentariul General nr.17 privind Drepturile copilului (art.24 din Pact) adoptat în 07.04.1989 precizează în paragraful 1: *„Articolul 24 din Pactul internațional privind drepturile civile și politice recunoaște dreptul oricărui copil, fără nici o discriminare, de a primi din partea familiei sale, a societății și a statului protecția pe care o cere statutul său de minor. Ca atare, implementarea acestei prevederi justifică adoptarea unor măsuri speciale de protecție a copilului, adițional măsurilor pe care Statele trebuie să le adopte prin articolul 2 de a asigura ca oricine se bucură de drepturile prevăzute de Pact”.* În paragraful 4 Comitetul menționează în continuare: *„Dreptul la măsuri speciale de protecție aparțin oricărui copil datorită condiției de minor”.* Paragraful 5: *„Pactul prevede protecția copilului împotriva oricăror forme de discriminare...În acest sens, Comitetul notează că, în timp ce nediscriminarea în exercitarea drepturilor prevăzute în Pact este acoperită, în cazul copilului, prin articolul 2 și prin articolul 26 privind egalitatea lor în fața legii, clauza de non-discriminare din articolul 24 se raportează în mod specific la măsurile de protecție prevăzute în acest articol. Rapoartele Statelor parte ar trebui să indice modul în care legislația și practicile asigură ca măsurile de protecție vizează înlăturarea oricăror forme de discriminare în orice domeniu...”*

7.10. În acest sens, Colegiul Director subliniază faptul că Declarația Universală a Drepturilor Omului prin articolul 25, Pactul internațional privind drepturile civile și politice prin articolul 24, Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale prin articolul 10, Declarația Drepturilor Copilului în Principiul 8 **consacră dreptul la protecția și ocrotirea copilului în mod expres în virtutea condiției sale de minor,** implicit la dreptul la măsuri speciale de

ajutor, ocrotire și asistență în virtutea statutului de minor, și în acest sens, **aceste măsuri trebuie garantate de Statele părți fără nici o discriminare.**

7.11. În plan intern, legiuitorul constituțional a receptat dispozițiile menționate mai sus privind protecția specială și asistență copiilor, din Declarația Universală a Drepturilor Omului, Pactul internațional privind drepturile civile și politice, Pactul internațional privind drepturile economice, sociale și culturale, Declarația Drepturilor Copilului prin dispozițiile **articolului 49 din Constituția României**. În directă legatură cu consacrarea expresă a unui regim special de protecție și de asistență copiilor, **în aliniatul 2 al Articolului 49** sunt nominalizate măsurile mai importante și certe, domenii în care obligațiile statului sunt clar concretizate. În acest sens **se stabilește obligația statului de a acorda alocații pentru copii** și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav ori cu handicap.

7.12. Colegiul Director constată că în considerarea protecției speciale și a asistenței copiilor, legiuitorul român a adoptat un act normativ care vizează ipso jure alocația de stat pentru copii, în speță, Legea nr. 61 din 22 septembrie 1993, republicată în temeiul Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 44/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, aprobată cu modificări prin Legea nr. 508/2006. Art. 1 al Legii nr. 61/1993 dispune că „se instituie alocația de stat pentru copii ca formă de ocrotire a statului acordată copiilor, fără discriminare”. Stabilirea dreptului la alocație de stat pentru copii, cuantumul și condițiile de acordare a acestui drept sunt stabilite sui generis prin lege, în speță, legea nr. 61/1993, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 105/2003 privind alocația familială complementară și alocația de susținere pentru familia monoparentală.

7.13. De asemenea, legiuitorul român a adoptat Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului cu modificările aduse de: Ordonanța nr. 1 din 12 ianuarie 2006; Ordonanța de Urgență nr. 44 din 14 iunie 2006; Legea nr. 508 din 28 decembrie 2006; Legea nr. 7 din 9 ianuarie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

7.12. În considerarea situației persoanelor cu handicap, legiuitorul a adoptat legea nr. 448 din 6 decembrie 2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

7.13. Raportat la obiectul petiției, Colegiul Director constată că potrivit O.U.G. nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, cu modificările și completările ulterioare, art. 1 alin.1 „(1) Începând cu data de 1 ianuarie 2006, *persoanele care, în ultimul an anterior datei nașterii copilului, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în varsta de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum și de o indemnizație lunară în cuantum de 800 lei (RON).*

Potrivit art. 2 „Începând cu data de 1 ianuarie 2007, *cuantumul indemnizației prevăzute la art. 1 alin. (1) este de 600 lei (RON)*”.

Potrivit art. 4 „(1) Începând cu data de 1 ianuarie 2007, cuantumul alocației de stat pentru copii prevăzute de Legea nr. 61/1993 privind alocația de stat pentru copii, republicată, este următorul:

a) 200 lei (RON) lunar, în situația copiilor în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copiilor cu handicap;

b) cel acordat conform art. 3 alin. (1) din Legea nr. 61/1993, republicată, în situația copiilor în vârstă de peste 2 ani, respectiv 3 ani în cazul copiilor cu handicap.

7.14.În raport cu aceste constatări, Colegiul Director ia act că potrivit Legii nr.448 din 6 decembrie 2006 privind protecția și promovarea drepturilor persoanelor cu handicap, republicată, art. 12 „(1) Persoana care are în îngrijire, supraveghere și întreținere un copil cu handicap beneficiază, după caz, de următoarele drepturi:

a) concediu și indemnizație pentru creșterea copilului cu handicap sau, după caz, stimulent lunar, până la împlinirea de către acesta a vârstei de 3 ani, în condițiile de acordare prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007;

b) concediu și o indemnizație pentru creșterea copilului cu handicap în cuantum de 450 lei, pentru copilul cu handicap cu vârsta cuprinsă între 3 și 7 ani;

c) program de lucru redus la 4 ore pentru părintele care are în îngrijire copilul cu handicap grav sau accentuat, până la împlinirea de către acesta a vârstei de 18 ani, la solicitarea părintelui;

d) concedii medicale, acordate în condițiile legii, pentru îngrijirea copilului cu handicap care necesită internare, tratament ambulatoriu sau la domiciliu pentru afecțiuni intercurrente, precum și pentru recuperare/reabilitare, până la împlinirea de către copil a vârstei de 18 ani;

e) indemnizație lunară pentru creșterea copilului cu handicap, în cuantum de 450 lei, acordată persoanei cu handicap care nu realizează alte venituri în afara celor prevăzute la art. 58 alin. (4) lit. a), până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani;

f) indemnizație lunară pentru creșterea copilului cu handicap, în cuantum de 300 lei, acordată persoanei cu handicap care nu realizează alte venituri în afara celor prevăzute la art. 58 alin. (4) lit. a), pentru copilul cu vârsta cuprinsă între 3 și 7 ani;

g) indemnizație lunară pentru creșterea copilului cu handicap, în cuantum de 300 lei, acordată persoanei care nu îndeplinește condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani, iar pentru copilul cu vârsta cuprinsă între 3 și 7 ani un ajutor lunar în cuantum de 150 lei;

h) alocație lunară de plasament, acordată în condițiile legii, în cuantum majorat cu 50%.

(2) Persoana cu handicap care are în îngrijire, supraveghere și întreținere un copil și care nu realizează alte venituri în afara celor prevăzute la art. 58 alin. (4)

lit. a) beneficiază de indemnizație pentru creșterea copilului în cuantum de 450 lei până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani și de un ajutor lunar pentru creșterea copilului în cuantum de 150 lei pentru copilul cu vârsta cuprinsă între 2 și 7 ani.

(3) De drepturile prevăzute la alin. (1) și (2) beneficiază, la cerere, unul dintre părinți, persoana căreia i s-a încredințat copilul în vederea adopției, persoana care a adoptat copilul sau care are copilul în plasament ori în plasament în regim de urgență, precum și persoana care a fost numită tutore, cu excepția asistentului maternal profesionist.

(4) De drepturile prevăzute la alin. (1) lit. a)-g) și la alin. (2) nu pot beneficia persoanele care au în același timp și calitatea de asistent personal pentru același copil sau care primesc indemnizația prevăzută la art. 42 alin. (4).

(5) Pe perioada acordării dreptului prevăzut la alin. (1) lit. b), pentru ceilalți copii aflați în îngrijire spre creștere și educare, persoana îndreptățită beneficiază și de drepturile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007.

(6) Plata drepturilor prevăzute la alin. (1) și (2) se asigură, după caz, de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, sau din bugetul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate, potrivit legii.

(7) Cuantumul indemnizațiilor și ajutoarelor prevăzute la alin. (1) lit. b), e)-g) și la alin. (2) se actualizează anual cu indicele creșterii prețurilor de consum prin hotărâre a Guvernului.

7.15. În analiza obiectului petiției, raportat la principiul egalității astfel cum este statuat de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea Europeană de Justiție și legiuitorul român, coroborat actelor normative incidente în cauză, Colegiul Director este de opinie că prevederile normative menționate (vezi infra parag.7.13 în comparație cu prag. 7.14) reglementează situații care privesc persoane plasate în situații analoage sau comparabile, respectiv persoane plasate în situații diferite.

7.16. Astfel, atât O.U.G. nr. 148/2005 cu modificările și completările ulterioare cât și Legea nr. 448/2006, cu modificările și completările ulterioare, republicată reglementează ipoteza acordării indemnizației pentru creșterea copilului corelativ persoanelor care, în ultimul an anterior datei nașterii copilului, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit.

Spre deosebire de persoanele aflate în această situație, Legea nr. 448/2006 reglementează în plus o situație particulară, în speță cea a persoanelor care nu realizează alte venituri ori nu îndeplinesc condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările și completările ulterioare.

7.17. Colegiul Director este de opinie că sub aspectul situației persoanelor care în ultimul an anterior datei nașterii copilului, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit, atât cu privire la creșterea copilului fără handicap cât și pentru copilul cu handicap, prin art. 1 alin.1 din

O.U.G. nr. 148/2005 cu modificările și completările ulterioare și Art. 12 alin.1 lit.a din legea nr. 448/2006 cu modificările și completările ulterioare, republicată, legiuitorul nu induce distincții, prevăzând indemnizația pentru creșterea copilului până la vârsta de 2 ani, respectiv de 3 ani în cazul copilului cu handicap, în același cuantum.

7.18. Colegiul Director ia act în acest sens de Decizia Curții Constituționale a României nr. 749/2006 prin care a statuat cu privire la dispozițiile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, că acest text legal condiționează acordarea indemnizației pentru creșterea copilului de realizarea în ultimul an anterior datei nașterii copilului, timp de 12 luni, a unor venituri profesionale supuse impozitului pe venit. Curtea reține ca atât dispozițiile constituționale ale art. 47 alin. (2), cât și cele ale art. 49 alin. (2) prevăd stabilirea prin lege a drepturilor cetățenilor la diferite forme de protecție și de asistență socială.

„Curtea constată că acordarea indemnizației pentru creșterea copilului constituie o măsură concretă de protecție socială condiționată, în mod justificat, de cerința existenței unei perioade contributive minime. Neîndeplinirea acestei cerințe legale nu duce, în niciun mod, la concluzia ca statul nu asigură un nivel de trai decent, având în vedere că această obligație a sa se realizează în condițiile legii. În consecință, este dreptul exclusiv al legiuitorului să stabilească, în mod diferentiat și condiționat, acordarea indemnizației pentru creșterea copilului, ținând seama de situația obiectiv diferită a părinților, potențiali beneficiari ai acestei indemnizații”.

7.19. Având în vedere statuarea Curții Constituționale cu privire la acordarea indemnizației pentru creșterea copilului, Colegiul Director observă că în cazul particular al situațiilor prevăzute de legea nr. 448/2006 cu modificările și completările ulterioare, republicată, legiuitorul are în vedere situația deosebită a persoanelor care nu se afla în raport de analogie cu cele prevăzute în O.U.G. nr. 148/2005, cu modificările și completările ulterioare.

7.20. Din acest punct de vedere nu se poate reține ipoteza unei situații de analogie sau comparabilitate între persoanele care beneficiază de indemnizație pentru creșterea copilului cu vârsta cuprinsă între 3 și 7 ani, cuantumului fiind diferit pentru copilul fără handicap, care nu beneficiază de indemnizație, între 3 și 7 ani, doar de alocația de stat, în raport de copilul cu handicap care beneficiază de o indemnizație de 450 ron. (ipoteza prevăzută de art.12 alin.1 lit. b din legea nr. 448/2006, republicată)

7.21. Ipoteza situațiilor prevăzute în art. 12 alin.1 lit. e, f, g din legea nr. 448/2006 are în vedere indemnizația pentru creșterea copilului cu handicap acordată persoanei cu handicap care nu realizează alte venituri până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani; între 3 și 7 ani, respectiv nu îndeplinește condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005, cu modificările și completările ulterioare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 7/2007, cu modificările și completările ulterioare, până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani, și pentru copilul cu vârsta cuprinsă între 3 și 7 ani. Din punctul de vedere al principiului egalității, raportul de analogie sau de comparabilitate nu poate fi reținut deoarece legiuitorul vizează

reglementarea unor categorii de persoane aflate în situații diferite. Astfel, cum prevede Curtea Constituțională persoanele care nu îndeplinesc cerința existenței unei perioade contributive minime se află într-o situație obiectiv diferită față de cei care îndeplinesc această cerință.

7.22. Or în cazul particular al persoanelor care fac obiectul art. 12 alin.1 lit. e, f, g din legea nr. 448/2006, legiuitorul a reglementat diferit ipoteza unor persoane aflate în situații obiectiv diferite, care nu îndeplinesc cerința unei perioade contributive minime ori a realizării de venituri într-o perioadă determinată în favoarea cărora instituie măsuri concrete de protecție socială, indemnizația în cauză, în cantumuri diferite raportat la condiții justificate obiectiv ori alte beneficii prevăzute de lege.

7.23. Raportat la obiectul sesizării, astfel cum este formulat, Colegiul Director ia act de Deciziile Curții Constituționale pronunțate în această materie. În speță, spre exemplu, prin Decizia nr. 937 din 19 decembrie 2006, Curtea Constituțională a statuat că "Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 148/2005 instituie o formă de protecție socială destinată familiilor cu copii în vârstă de până la 2 ani, respectiv 3 ani, în cazul copiilor cu handicap, din necesitatea îmbunătățirii echilibrului social-economic al familiei, prin susținerea acesteia în vederea creșterii copilului, în scopul creșterii natalității și diminuirii fenomenului de abandon al copiilor".

7.24. De asemenea, prin Decizia nr. 261 din 20 martie 2007, Curtea Constituțională a statuat, spre exemplu, că „dreptul la indemnizația pentru creșterea copilului și mai cu seamă cuantumul acesteia...reprezintă o formă mixtă de asigurare și de asistență socială, care, potrivit prevederilor art. 47 alin.2 din Constituție se stabilesc prin lege. Legiuitorul este în drept să, în diferite perioade de timp, să stabilească în mod diferit condițiile de acordare a acestor drepturi, precum și cuantificarea lor, tuturor beneficiarilor acordându-li-se drepturile prevăzute de reglementările legale în vigoare în perioada în care sunt îndreptățiți să le primească".

În continuare, Curtea Constituțională arată că „modificarea condițiilor de acordare și a modului de calcul a indemnizației pentru creșterea copilului nu încalcă obligația statului de a acorda alocații pentru copii și ajutoare pentru îngrijirea copilului bolnav ori cu handicap".

7.25. Raportat la obiectul petiției dedus soluționării Colegiul Director ia act de faptul că, în speță, Curtea Constituțională a statuat că **principiul egalității nu se opune ca o lege să stabilească reguli diferite în raport cu persoane care se află în situații diferite.** (Decizia nr.256 din 17 iunie 1997, Decizia nr.154/2001, M.Of. nr.387/2001, CDH 2001, p.914–915) De asemenea, atât în doctrina, cât și în jurisprudența constituțională s-a statuat în mod constant că **principiul egalității în fața legii nu înseamnă uniformitate, ci presupune instituirea unui tratament egal în situații care nu sunt diferite.** De aceea, nu sunt excluse, ci, dimpotrivă, sunt admise soluții legislative diferite pentru situații diferite. (Decizia nr.113/2001, M.Of. nr.317/2001, CDH 2001, p.757; Decizia nr.139/2001, M.Of. nr.330/2001, CDH 2001, p.851) **Curtea Constituțională a reținut că instituirea unor reglementări juridice diferențiate în privința drepturilor și obligațiilor unor categorii de cetățeni care se află în situații**

diferite nu este contrară art.16 alin (1) din Constituție. (Decizia nr.294/2001, M.Of.nr.21/2002)

7.17. Având în vedere considerentele expuse mai sus, în reținerea obiectului sesizării astfel cum este formulat, Colegiul Director este de opinie ca, examinarea soluțiilor legislative per se, alese de către legiutor și conformitatea acestora cu principiul egalității și nediscriminării, statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. clasarea dosarului;

3. se va răspunde petentei în sensul celor hotărâte;

4. o copie a hotărârii se va transmite petentei Liga pentru Promovarea și Apărarea Drepturilor Persoanelor cu Handicap din România, cu sediul în București, Sos. Dudești-Pantelimon, nr. 1-3, Sector 3.

5. o copie a hotărârii se va transmite Ministerului Muncii, Familiei și Egalității de Șanse, cu sediul în Dem I. Dobrescu 2B, Sector 1, București.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

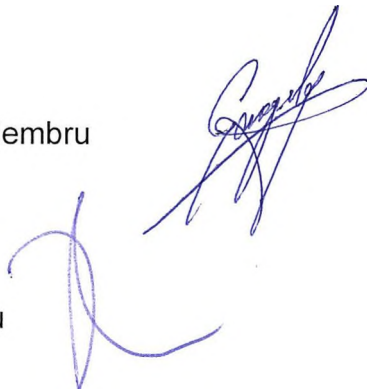

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

COMSA CORINA NICOLETA – Membru

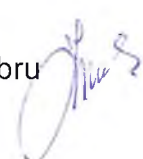
GERGELY DEZIDERIU – Membru

HALLER ISTVAN – Membru

IONIȚĂ GHEORGHE – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Data redactării 18.02.2008

Tehnoredactat G.D.; 3 ex.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

